

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Zaharia Veaceslav XXXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 19.06.2017 – 31.07.2017 (prima instanță);
2. 18.09.2017 – 25.01.2018 (instanța de apel);
3. 29.05.2018 – 10.09.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rezina /sediul Orhei/ din 31.07.2017, Zaharia Veaceslav a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1), 171 alin. (1), 179 alin. (2) alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicate pedepsele:

- în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, 1 an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, 2 ani și 5 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 171 alin. (1) Codul penal, 3 ani 5 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, inculpatului i sa stabilit, pedeapsa definitivă – 3 ani și 5 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul, la 27.03.2017, în intervalul de timp cuprins între orele 20:00 – 21:00, fiind în stare de

ebrietate alcoolică, fără consimțământul persoanei, prin încălcarea prevederilor art. 29 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, deteriorând ușa de la intrare și scoțând cârligul de la ușă, a pătruns în casa de locuit a cet. XXXXX din XXXXX, după care, fiindcă concubinul acesteia –XXXXX i-a spus să plece și a refuzat să meargă cu el, l-a târât în coridor, dându-l jos și în mod intenționat i-a aplicat câteva lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 73 din 30.03.2017, excoriații echimoze și edem al țesuturilor moi pe față și membre, care se califică ca vătămare neînsemnată.

Tot el, la 27.03.2017 în intervalul de timp cuprins între orele 20:00 - 21:00, continuându-și acțiunile criminale, fiind în ograda cet. XXXXX din XXXXX, intenționat i-a aplicat ultimei mai multe lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, de la care lovituri ea a căzut jos, lovindu-se cu capul de ciment. Deși victima era jos, inculpatul n-a încetat acțiunile ilegale, dar apucând-o cu mâinile de cap pe victimă, a lovit-o de mai multe ori cu capul de ciment, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 51 D din 28.04.2017, fractura mandibulei, fracturi costale pe stânga, fractură închisă olecranon drept, cu deplasare, echimoze și edem al țesuturilor moi pe față și membre, care se referă la leziuni corporale medii, provocând o dereglare a sănătății de lungă durată.

Tot el, la 27.03.2017, în intervalul de timp cuprins între orele 20:30 – 21:30, continuându-și acțiunile criminale, având intenția de a întreține raport sexual și de a-și satisface pofta sexuală, contrar voinței cet. XXXXX, aplicând forța fizică, a dezbrăcat-o din pantaloni, după ce târând-o în casa de locuit a întreținut cu ultima un raport sexual forțat în formă normală. Conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.51 D din 28 aprilie 2017, la cet. XXXXX s-a depistat un defect de epiteliu pe comisura posterioară a vaginului, care posibil, a fost provocată în timpul unui act sexual forțat.”.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost calificate de către prima instanță conform prevederilor art. 179 alin. (2) Cod penal – *„violarea de domiciliu, adică pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau reședința unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a-l părăsi la cererea ei, cu aplicarea violenței fizice”*; art. 152 alin. (1) Cod penal – *„vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau sănătății, adică vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății”*; în baza art. 171 alin. (1) Cod penal, *„violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei”*.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul Procuraturii Rezina, Stavinschi Olesea, prin care a solicitat casarea parțială a

sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, a fi încasate cheltuielile de judecată din contul inculpatului în sumă de 15 529,68 lei, invocând că prima instanța urma să încaseze de la inculpat în contul statului, cheltuielile judiciare suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și anume efectuarea expertizei medico-legale, biologice, costul filelor din dosar, deci suma totală de 15 529,68 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2018 apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat l-a recunoscut pe Zaharia Veaceslav culpabil de comiterea faptelor imputate, infracțiuni prevăzute de art. 152 alin. (1), 171 alin. (1), 179 alin. (2) alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă în baza probelor administrate în cauză, apreciate în mod corespunzător.

Mai mult, instanța de apel a indicat că, cheltuielile judiciare invocate de procuror reprezintă plata din bugetul de stat pentru efectuarea: raportului de expertiză judiciară nr. 73 din 30 martie 2017 (f.d. 59 – 60 v.I); raportului de expertiză judiciară nr. 51D din 28 aprilie 2017 (f.d. 69 – 70 v.I); raportului de expertiză medico – legală a obiectelor biologice de origine umană și a corpurilor delictive nr. 118 din 12 aprilie 2017 (f.d. 84 – 87 v.I) cât și calculele privind cheltuielile judiciare pentru instrumentarea cauzei penale efectuate de către inspectorul de poliție Gotornicean I. (f. d. 126 v.I).

Conform art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, expertiza medico-legală se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale a părților vătămate cât și în alte cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză iar conform alin. (2) din același articol, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Instanța de apel a mai indicat că, apelantul solicită și încasarea din contul inculpatului și a altor cheltuieli decât cele suportate în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare, și anume, cheltuieli ce țin de instrumentarea cauzei penale (hârtie, imprimarea textului, copertă, etc.) (f. d. 126 v.I) – solicitările respective, la fel urmează a fi trecute în contul statului, or, cheltuielile de judecată respective constituie cheltuieli efectuate în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate și nu pot fi puse în seama inculpatului, astfel, menționând că legea procesual - penală nu prevede achitarea de către inculpat a cheltuielilor judiciare cerute de apelant, astfel prevederile legale la care a făcut trimitere nu stabilesc asemenea cheltuieli ce pot fi încasate din contul inculpatului (relevantă în acest context fiind practica judiciară -

decizia Curții Supreme de Justiție din 29 noiembrie 2017 privind-l pe Codreanu V.).

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială în partea ce ține de cheltuielile judiciare a deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel de către alt complet de judecată, invocând că:

- legislatorul a expus clar în art. 229 Cod de procedură penală, obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat;

- prevederile art. 229 Cod de procedură penală, stipulează direct că inculpatul suportă cheltuielile judiciare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul sa conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, Colegiul penal menționează că, argumentul acuzării precum că conform art. 229 Cod de procedură penală, condamnatul suportă cheltuielile judiciare, se califică ca declarativ, acest motiv a fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe(f.d. 207 – 208 v.I) cât și în cadrul instanței de apel(f.d. 42 – 43 v.II), asupra căruia s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Prin urmare Colegiul penal indică că, suma de 15 529,68 lei, este compusă din costul pentru efectuarea rapoartelor de expertiză pe caz cât și calculele privind cheltuielile judiciare pentru instrumentarea cauzei penale, cheltuieli ce sunt prevăzute de art. 227 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală.

Conform art. 75 alin. (3) al Legii nr. 68 din 14 aprilie 2016, cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, „cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală.”, conform art. 227 alin. (2) pct. 5), alin. (3) Cod de procedură penală „Cheltuielile judiciare cuprind sumele în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.”

Colegiul penal invocă că aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, administrării probelor însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

Astfel hotărârea atacată este legală, iar recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Zaharia Veaceslav XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 septembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor